

رابطه مهندسی معماری و توسعه پایدار

کیوان مهدیلو - کارشناس مهندسی معماری و دانشجوی پذیرفته شده در رشته معماری - گرایش پایداری دانشگاه علم و صنعت
ایران

Kmahdilou@yahoo.com

چکیده

تغییرات بسیاری در نتیجه تحولات تاریخ بشری بخصوص در عصر انقلاب صنعتی صورت گرفته است. یکی از مهمترین تبعات انقلاب صنعتی رشد سریع شهرنشینی و مسایل ناشی از آن بود. اساسا نمی توان معماری و حتی تاریخ معماری را مستقل از پارامترها و مولفه های غیر معماری دانست بلکه مولفه های چند بنیانی و تاثیر گذار خارج از علم معماری بودند که تاریخ معماری را شکل دادند. در دوره انقلاب صنعتی است که تبعات زندگی صنعتی سیطره خود را بر معماری گسترده است.

بحث معماری و رابطه آن با توسعه پایدار بحثی است که نمود و مظاهر آن در پایداری فضاها و هماهنگی بناها و ساخت و سازها با طبیعت و محیط زیست تعبیر می شود. چرا که معماری پایدار تلاش دارد آسیبی های وارد شده به محیط زیست را به حداقل برساند.

از طرفی، توسعه پایدار مفهومی چند وجهی و کیفی است و از اینرو کار در این زمینه مستلزم نگرش و کار سیستمی و بعبارتی کل نگری است. طبیعت و محیط زیست یک سیستم پویا ست و هرگونه مداخله و ایجاد تغییر و دخل و تصرف در آن مستلزم بررسی دقیق تبعات و آثار آن خواهد بود. بدیهی است توسعه پایدار در هیچ زمینه ای قابل دستیابی نخواهد بود مگر با همکاری و مشارکت همه دست اندرکاران موضوع.

این مقاله به دنبال بررسی رابطه مهندسی معماری و توسعه پایدار می باشد تا با مطالعه مبانی توسعه پایدار، معماری پایدار و بررسی رابطه بین آنها، گامی در جهت کاهش آسیب های زیست محیطی قرن حاضر بردارد.

واژه های کلیدی: توسعه پایدار، معماری، محیط زیست